

The day before

Er zijn van die dagen die in je geheugen gegrift staan. Meestal dagen met goede trek. Dagen dat er overal van alles kan opduiken. Of langs kan vliegen. En het liefst veel. Zo'n dag dat je niet naar huis wilt. Zo'n dag die je langs de kust doorbrengt. Zo'n dag als maandag 10 september 2001. Zo'n dag aan zee.

Goed beschouwd begon deze dag al op vrijdag. Overdag waaide er een WNW-wind kracht 6 Beaufort, in de loop van de avond aanwakkerend tot windkracht 8. Zaterdagochtend arriveerde ik dan ook niet als eerste op de telpost. Echter vroeg genoeg om een plekje uit de wind te bemachtigen. De stemming was opperbest: negen man op een kluitje, allen ingespannen turend naar een stukje onstuimige zee, zo nu en dan even onderbroken door een fikse regenbui. Na een uurtje of wat werden de verwaaierende flarden gesprekken spaarzamer. Nog later begon het eerste voorzichtige gemopper over kou, slaapgebrek én het gebrek aan zeevogels. Een verre Grauwe Pijl, dito Grote Jagers en een tweetal Smellekens konden het vertrek van vijf tellers niet verhinderen. Met een meer of minder welgemeend "*Succes nog.*" namen ze afscheid. Vier man klampten zich vast aan verhalen uit het verleden. Verhalen waarin van alles werd gezien, nog geen vijf minuten na het vertrek van andere vogelaars. En: "*Ook later op de dag kan het goed zijn.*"

Enfin, zes uur afzien leverde minder op dan verwacht. 's Avonds werden de verwachtingen echter weer hoog gespannen, want de weermannen waren unaniem in hun voorspelling: NW 8. En ach, alleen een kniesoor laat zich afschrikken door de voorspelde buien. De volgende dag werd de telpost dan ook bemand door vijftien stoere kerels. Chaos was het resultaat. Informatie over passerende vogels bereikte menigeen pas als het desbetreffende krentje al lang verdwenen was. Niet dat het er nou zoveel waren, maar toch. Rond het middaguur was de bezetting van de post dan ook gereduceerd tot een trio. Een uurtje later tot een eenzame teller. De andere twee zaten in het Eindpunt.

Waren we nou maar bij het andere raam gaan zitten. Dan hadden we die Vorkstaartmeeuw in de branding misschien ook gezien. Het pistoletje warm vlees was ook smullen. Ja, toch? Na overdracht van zijn waarnemingen kon Peter zijn vertrek niet langer meer uitstellen. De plicht riep, gamba's bereiden voor het avondeten. Wij konden ons avondeten nog uitstellen en zagen nog wat Noordse Stormvogels.

Daarna met de wind in de rug snel naar huis. Eten. Snel gegevens uitwerken. Een VZK-mailtje voor de tellers, onnodig om ze lang in spanning te laten wachten: "*Blabla.. Roodkeelduiker 1 zk Z; Nostovo 2 Z,*

34 N; Jan-van-Gent 4 Z, 88 N; Noordse Pijl 2 Z; Aalscholver 10 Z, 4 N; Wintertaling 18 Z, 2 N; Eider 2 N; Zwartje 3 Z, 322 N; Bergeend 15 Z, 7 N; Slechtvalk 1 Z; Smelleken 1 Z; Boomvalk 1 N; Scholekster 2 Z; Wulp 13 Z; Tureluur 3 Z; Kanoet 2 N; Bontje 12 Z, 3 N; Grote Jager 1 tp/Z, 4 N; Kleine Jager 1 Z, 5 N; Gr. Mantel 6 Z; Kl. Mantel 1758 Z, 3 N; Zilvermeeuw 54 Z, 2 N; Kokmeeuw 19 Z; Dwergmeeuw 1 Z; Drieteenmeeuw 7 Z; Vorkstaartmeeuw 1-e KJ in de branding N; Noordse Dief 6 Z, 7 N & Grote Stern 2 Z. Binnenkort misschien meer."

Ook de zeetrekters in het zuiden des lands hadden hun gegevens snel uitgewerkt. Websites stonden vol met hoge aantallen (pijl)stormvogels, Vaaltjes, jagers, Vorkstaartmeeuwen en zo. Zij wel...

Het goede nieuws was dat de wind NW bleef en iets zou afnemen. Goed nieuws voor hen, die het weekend verhinderd waren. Het was nog bijna donker, maar Hans verwelkomde me al toen ik, met aanzienlijk minder hoog gespannen verwachtingen dan het weekend, aankwam. Binnen een half uur telden we negen Noordse Stormvogels. Na de komst van Maarten Bongertman werd het erg stil, boven zee dan. Hans kon met een gerust hart naar het werk. Hij was nog geen vijf minuten weg of...

Ok, het duurde iets langer, maar het aantal Noordse Stormvogels nam gestaag toe. Eerst 9, toen 15, later 53 en toen 100 in een uur. Gerben de Boer en Wim van Vlaardingen deelden inmiddels ook in de feestvreugde. Niet in het minst door de juveniele Vorkstaartmeeuw in de branding. "*Biep... biep... BIEP BIEP!!*" Amon. Rusteloos bij de Byk en kort van stof. Nauwelijks honderd Noordse Stormvogels later ontdekte hij een juveniele Vorkstaartmeeuw. Zo dichtbij, dat we er (bijna) overheen gekeken hadden. Het leek wel of de Nostovo's op Amon hadden gewacht. Voor zover het oog reikte waren er opeens grijswitte boogjes zichtbaar. In de branding, er vlak achter, halverwege, op driekwart. "*Nog een! En nog een! Twee, drie, nog een groepje! Voor de boei. GRAUWE PIJL!!*" De eerste was, net als de Noordse, alleen voor het op elkaar ingespeelde duo weggelegd. De volgende voor iedereen.

Een tussentijdse optelsom leerde dat het oude record Nostovo's (953 op 16 sep 1994) ruimschoots was verbeterd. Voldaan, maar met tegenzin verliet Amon mij als laatste. De Nostovo's deden er nog een schepje bovenop. De laatste uren passeerden er respectievelijk 759, 937, 516 en 178. Het laatste uur vlogen er ongetwijfeld meer. Ik vond echter dat ik het wel verdiend had om rustig te genieten van een juveniele Kleinste Jager in de branding, in het licht van de ondergaande zon.

Over de volgende dag zullen we het maar niet hebben.

Steve Geelhoed